

24.11.2025

VN/1311/2025 VM-169

Sivistysvaliokunnalle

Lausunto hallituksen esityksestä eduskunnalle arkistointilaiksi ja laiksi julkisen hallinnon tiedonhallinnasta annetun lain muuttamisesta (HE 169/2025 vp)

Sivistysvaliokunta on pyytänyt valtiovarainministeriöltä asiantuntijalausuntoa hallituksen esityksestä eduskunnalle arkistointilaiksi ja laiksi julkisen hallinnon tiedonhallinnasta annetun lain muuttamisesta (HE 169/2025 vp). Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi arkistointilaki, jolla kumottaisiin voimassa oleva arkistolaki. Ehdotuksessa esitetään julkisen hallinnon tiedonhallinnasta annettuun lakiin teknisiä, ehdotetun arkistointilain säännöksiin liittyviä muutoksia tiedonhallintaa koskevan sääntelykokonaisuuden selkeyttämiseksi.

Esityksestä yleisesti

Valtiovarainministeriö katsoo, että ehdotetulla uudella arkistointilailla edistetään julkisen hallinnon viranomaisten tietoaaineistojen laadukasta ja tietoturvallista hallintaa sekä tehokasta tietoaaineistojen hyödyntämistä.

Vuoden 2020 alusta voimaantulleen tiedonhallintalain (906/2019) valmistelun yhteydessä lakiin suunniteltiin sisällytettäväksi säännökset myös asiakirjojen ja tietoaaineistojen arkistoinnin osalta, jolloin säädös olisi sisältänyt tiedon elinkaaren hallintaa koskevat säännökset. Valmistelun aikana arkistointia koskevat osuudet pudotettiin pois aikatauluihin ja valmisteluresursseihin liittyvistä syistä. Nyt ehdotetulla arkistointilailla tietojen elinkaaren eri vaiheissa huomioitavat vaatimukset ajantasaistuvat ja tiedonhallinnan yleissääntelystä muodostuisi aikaisempaa yhtenäisempi kokonaisuus.

Esitykseen sisältyy kuitenkin viranomaisten tietoaaineistojen arkistointiin kohdistuvia sääntelyehdotuksia, joita tulisi vielä arvioida julkisen hallinnon tiedonhallinnan sääntelykokonaisuuden paremman yhtenäisyyden varmistamiseksi. Valtiovarainministeriö haluaa lausua esityksestä seuraavaa.

Arkistointilakiehdotusta koskevat ehdotukset

Soveltamisala (4 § 3 momentti)

Arkistointilakiehdotuksen 4 §:n 3 momentin mukaan julkisuuslain 4 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettujen hyvinvointialueen ja hyvinvointiyhtymän viranomaisten sekä kunnallisten viranomaisten osalta lakiehdotuksen 11, 12 ja 14 §:ssä ja 15 §:n 2 momentissa viranomaiselle säädetty oikeudet ja tehtävät kuuluvat tiedonhallintalain 4 §:n 1 momentin 5–8 kohdassa tarkoitetuille tiedonhallintayksiköille. Ehdotuksesta ei käy ilmi, miksi muiden tiedonhallintalaissa tarkoitettujen tiedonhallintayksiköiden (esimerkiksi valtion viraston ja laitosten) osalta ei ole päädytty hyvinvointialueita ja kuntia vastaavaan sääntelyratkaisuun. Käytännössä ehdotus tarkoittaisi sitä, että kuntien ja hyvinvointialueiden toimiva johto vastaisi arkistointilain 11 ja 12 §:n säännösten

toteuttamisesta kaikkien kunnassa ja hyvinvointialueella toimivien viranomaisten osalta, mutta valtion virastoissa ja laitoksissa toimivat viranomaiset vastaisivat vaatimusten toteuttamisesta kukin erikseen. Valtiovarainministeriö pitäisi johdonmukaisempaan sääntelytapana sitä, että vaatimukset kohdistuisivat eri julkisen hallinnon viranomaisiin pitkälti samoilla tavoilla.

Arkistointilakiehdotuksen 4 §:n 3 momentti kohdentaisi hyvinvointialueiden ja kuntien osalta arkistointilakiehdotuksen 12 §:n velvollisuudet muuttaa arkistoivat asiakirjat sähköiseen muotoon sekä tuhota asiakirjat tiedonhallintayksikköön. Tiedonhallintalain 19 §:ssä säädetään viranomaisen vastaavasta velvollisuudesta tietoaineistojen muuntamiseen tilanteissa, joissa viranomainen ottaa vastaan asiakirjoja muussa kuin sähköisessä muodossa. Tiedonhallintalain 19 §:n velvollisuudet kohdistuvat julkisuuslain 4 §:n 1 momentissa tarkoitettuihin viranomaisiin, ei tiedonhallintalain 4 §:n 1 momentissa tarkoitettuihin tiedonhallintayksiköihin. Tältä osin 12 § ei ehdotetussa muodossa hyvinvointialueiden ja kuntien osalta olisi yhdenmukainen tiedonhallintalaissa säädetyn kanssa.

Arkistointilain soveltamisalaan liittyen, valtiovarainministeriö on arkistointilakiehdotusta koskevassa lausunnossaan (12.3.2025, VN/4684/2025-VM-6) nostanut esiin sen, että ehdotuksen 7 §:n arkistoinnin suunnitteluvollisuudet olisi luontevaa kohdentaa tiedonhallintayksiköiden vastuulle. Nyt ehdotuksessa velvollisuudet kohdistuvat julkisuuslain 4 §:n 1 momentissa tarkoitettuihin viranomaisiin. Tiedonhallintalain 4 §:n 1 momentissa säädetään tiedonhallintayksiköistä ja tiedonhallintayksikön johdon velvollisuuksista järjestää tiedonhallinta tiedonhallintalaissa säädettyllä tavalla. Valtiovarainministeriön näkemyksen mukaan arkistoinnin suunnittelu olisi tarkoituksenmukaisempaa tehdä organisaatiotasoisesti, eikä kunkin viranomaisen osalta erikseen. Suunnitteluvollisuuden kohdentaminen tiedonhallintayksikköön tukisi paremmin myös arkistointilakiehdotuksen 7 §:n 2 momentin velvollisuutta suunnitella asiakirjojen ja tietoaineistojen arkistoinnin osana tiedonhallintaa. Tiedonhallintayksikön vastuulla oleva arkistoinnin suunnittelu ja järjestäminen olisi osa tiedonhallinnan muuta järjestämistä. Suunnitteluvollisuuden kohdentaminen tiedonhallintayksikköön vastaisi myös tiedonhallintalain 5 §:n tiedonhallintamallin ylläpitovelvollisuutta. Arkistointilain perusteluiden mukaan (s. 57 ja 58) arkistoinnin suunnitelma olisi lähtökohteisesti osa tiedonhallintamallia. Tiedonhallintalain 5 §:n mukaan tiedonhallintamallia ylläpitää tiedonhallintayksikkö.

Asiakirjojen ja tietoaineistojen arkistollisen arvon määrittely (7 ja 8 §)

Arkistointilakiehdotuksen 7 §:ssä säädettäisiin viranomaisille uusi velvollisuus arvioida asiakirjojen ja tietoaineistojen arkistollista arvoa. Ehdotuksen 8 §:n mukaan asiakirjojen ja tietoaineistojen arkistollisen arvon määrittämisen (arvonmäärittäminen) tulisi perustua tutkimuksellisiin tarpeisiin ja määrittelyn kohteena olisivat kaikki viranomaisen asiakirjat ja tietoaineistot.

Valtiovarainministeriön näkemyksen mukaan käytännössä arvonmäärittelyn toteuttaminen viranomaisessa edellyttäisi, että jokaisella viranomaisella olisi riittävä tuntemus, ymmärrys ja osaaminen lukemattomien eri tutkimusalojen tietotarpeista suhteessa viranomaisen asiankäsittelyssä ja palvelujen tuotannossa muodostuviin tietoaineistoihin. Valtiovarainministeriö ei pidä tarkoituksen mukaisena sitä, että kussakin julkisen hallinnon viranomaisessa pyritäisiin ylläpitämään tämäntä osaamista olemassa olevan ja tulevan tutkimuksen tarpeista.

Ehdotetun sääntelyn sijasta, valtiovarainministeriö katsoisi paremmaksi vaihtoehdoksi sen, että viranomaiset määrittäisivät arkistoitavat tietoaineistot ensisijaisesti omien tehtäviensä ja käyttötarpeidensa perusteella ja Kansallisarkisto määrittäisi arkistoinnin asiantuntijaviranomaisena ja tietoaineistojen tutkimuksellista käyttöä kansallisesti edistävänä viranomaisena tietoaineistojen arkistointitarpeen tutkimuksen kannalta.

Kansallisarkiston määräyksenantovaltuus tietojärjestelmien turvallisuudesta (11 §)

Valtiovarainministeriö pitää arkistointilakiehdotuksen 11 §:n 3 momentissa Kansallisarkistolle ehdotettua määräyksenantovaltuutta tietojärjestelmien turvallisuutta koskevien määräysten osalta osittain ongelmallisena. Tiedonhallintalain 4 luvussa säädetään tietoturvallisuuden perusvaatimuksista. Viranomaisten tietojärjestelmien ja tietoliikennejärjestelyjen tietoturvallisuuden arvioinnista annetussa laissa (1406/2011, arviointilaki) säädetään menettelyistä sekä perusteista, joilla viranomaisten tietojärjestelmien tietoturvallisuutta arvioidaan. Arviontilain mukaan Liikenne- ja viestintäviraston tehtävänä on arvioida viranomaisten tietojärjestelmien ja tietoliikennejärjestelyjen tietoturvallisuuden vaatimuksenmukaisuutta. Valtiovarainministeriön katsoo, ettei tietoaineistojen arkistoinnissa käytettävissä tietojärjestelmissä ole perusteita käyttää erilaisia tietoturallisuusvaatimuksia tai arviointimenettelyitä, verrattuna muihin julkisen hallinnon käyttämiin tietojärjestelmiin. Tämän takia valtiovarainministeriö ei pidä lähtökohtaisesti tarkoituksenmukaisena tietojärjestelmien turvallisuutta koskevan määräyksenantovaltuuden antamista Kansallisarkistolle.

Mikäli arkistoinnissa käytettävien tietojärjestelmien tietoturvallisuudesta olisi tarve antaa julkisessa hallinnossa yleisesti käytettävistä vaatimuksista poikkeavia vaatimuksia, pitäisi valtiovarainministeriö ehdotettua tapaa parempana ratkaisuna sitä, että arkistointijärjestelmiä koskevista vaatimuksista, ja erityisesti muista tietojärjestelmistä poikkeavista vaatimuksista, säädettäisiin yleisellä tasolla arkistointilaissa. Sääntelytapa muodostaisi perustan, jota Kansallisarkiston olisi mahdollista rajatusti määräyksillä tarkentaa.

Valtion viranomaisten asiakirjojen siirtäminen kansalliseen tietovarantoon (13 §)

Arkistointilakiehdotuksen 13 §:ssä säädettäisiin valtion viranomaisten velvollisuudesta siirtää arkistoitavat asiakirjat ja tietoaineistot sähköisessä muodossa Kansallisarkiston ylläpitämään kansalliseen arkistotietovarantoon. Pykäläehdotuksen 3 momentin mukaan Kansallisarkisto päättäisi viranomaista tai toimielintä kuultuaan siirron ajankohdasta ja siirto voitaisiin toteuttaa tiedonhallintalain 21 §:ssä tarkoitetun säilytysajan kuluessa.

Valtiovarainministeriö pitää ehdotusta ongelmallisena suhteessa tiedonhallintalaissa säädettyyn. Tiedonhallintalain 21 §:n 1 momentissa säädetään viranomaisten velvollisuudesta määrittää tietoaineistoille ja asiakirjoille säilytysajat, ellei säilytysajasta ole laissa säädetty. Tiedonhallintalain säilytystarpeen määrittely perustuu tietoaineiston alkuperäisen käyttötarkoituksen mukaiseen tarpeellisuuteen viranomaisen toiminnassa. Tiedonhallintalain säännös ohjaa viranomaista arvioimaan tehtävänsä toteuttamisessa tarvittavien tietoaineistojen säilytystarvetta muun muassa suhteessa asiakkaan etuuksien, oikeuksien ja oikeusturvan toteuttamiseen ja todentamiseen sekä rikosoikeudellisiin tai vahingonkorvausoikeudellisiin tarpeisiin. Jos viranomaiset siirtäisi tietoaineiston kansalliseen arkistotietovarantoon ennen asian käsittelyn päättymistä, jää ehdotuksesta epäselväksi tapa, miten viranomaiset varmistaisi tietojen käytettävyyden tehtävänsä tarpeisiin.

Lisäksi valtiovarainministeriö pitää sääntelyehdotusta tietoaineistojen siirtämisestä arkistointitietovarantoon säilytysajan kuluessa myös epäjohdonmukaisena. Jos viranomainen on arvioinut tarvitsevansa tietoja tehtävissään, miksi viranomainen samanaikaisesti katsoisi tietotarpeensa päättyneeksi ja arkistoisii tiedot? Siirtäessään tietoaineistot kansalliseen arkistotietovarantoon tietoaineistot arkistoituvat, koska kansallisella tietovarannolla ei ole muuta käyttötarkoitusta. Valtiovarainministeriö katsoo, että ehdotuksen mukainen tietoaineistojen säilytysajan kuluessa toteutettava tietojen arkistointi lisäisi merkittävästä tiedonhallintaa koskevan sääntelyn epäselvyyttä. Vastaavat ongelmat sisältyvät myös lakiehdotuksen 14 §:ään.

Tiedonhallintalaissa ei säädetä tietoaineistojen tai asiakirjojen säilytysajoista. Tiedonhallintalain 21 §:n 1 momentin mukaan viranomainen päättää tietoaineistojensa säilytystarpeesta, jos säilytysajasta ei ole laissa erikseen säädetty. Viranomainen voi milloin tahansa muuttaa päätöstään säilytysajasta, jos se katsoo tehtävänsä toteutetuksi, eikä arvioi tarvitsevansa enää asiaan liittyviä tietoja. Valtiovarainministeriön näkemyksen mukaan ehdotettua sääntelyä parempi ja tehokkaampi keino tietoaineistojen säilytystarpeen ja sen edellyttämien kustannusten vähentämiseksi olisi ohjata ja auttaa viranomaisia arvioimaan tietojen säilytystarvetta ja -aikaa realistisesti ja säännöllisesti suhteessa tietojen käsittelyn tarpeisiin.

Arkistokopion antaminen tietoaineistosta (15 §)

Arkistointilakiehdotuksen 15 §:ssä säädettäisiin Kansallisarkiston oikeudesta saada valtion viranomaisen ja toimielimen sähköisestä, sisällöltään muuttuvasta tietoaineistosta kopio tutkimuskäyttöä varten (arkistokopio) kansalliseen arkistotietovarantoon, jos tietoaineisto on arkistoitava. Ehdotuksen perusteluissa säännöksen todetaan olevan uusi, mutta vastaavan nykyistä käytäntöä, joka perustuu Kansallisarkiston voimassa olevan arkistolain nojalla antamiin päätöksiin (s. 71). Ehdotuksen mukaan arkistokopion saamiseen sovellettaisiin lisäksi arkistointilakiehdotuksen 13 §:n 3 momentissa säädettyä. Ehdotuksen mukaan Kansallisarkisto käytännössä päättäisi sekä tietoaineistoista, joista arkistokopio tulee antaa, että arkistokopion siirtämisen ajankohdasta. Siirron toteuttava viranomainen vastaisi tietojen siirron teknisestä toteutuksesta ja kustannuksista.

Valtiovarainministeriön näkemyksen mukaan 15 §:ssä ehdotettu sääntely on tasoltaan liian yleinen, eikä rajaa riittävän täsmällisesti Kansallisarkiston määräyksenantovaltuutta. Valtion viranomaiset ylläpitävät sadoittain ellei tuhansia päivittyviä tietoaineistoja, joihin sisältyy usein myös henkilötietoja ja joihin voi sisältyä lisäksi salassa pidettäviä ja turvallisuusluokiteltuja tietoja.

Valtiovarainministeriö pitäisi ehdotettua parempana sääntelyratkaisuna sitä, että tietoaineistoista, joista kopio tulisi Kansallisarkistolle luovuttaa sekä luovuttamisessa noudatettavien menettelyiden perusteista säädettäisiin arkistointilaissa. Tällöin Kansallisarkisto voisi tarkentaa luovuttamisen kohdetta ja luovuttamisessa käytettäviä menettelyjä määräyksin. Toinen vaihtoehto olisi, että vastaavista asioista säädettäisiin joko valtioneuvoston tai opetus- ja kulttuuriministeriön asetuksella.

Valtiovarainministeriö nostaa arkistokopion antamista koskevan sääntelyn yhteydessä esiin myös sen, että nyt 15 §:n sanamuodon mukaan arkistokopiossa ei olisi kyse tietoaineiston tai asiakirjan arkistoinnista, vaan arkistoivasta tietoaineistosta tehtävän aineistokopion luovuttamisesta Kansallisarkistolle tutkimuskäyttöä varten. Tällöin tietojen luovuttamiseen tulisivat ilmeisesti

sovellettavaksi julkisuuslain (621/1999) tietojen luovuttamista koskevat säännökset. Päivityksiin tietoaineistoihin sisältyy usein myös henkilötietoja, jolloin tietojen luovuttamista tulisi arvioida myös suhteessa henkilötietojen suojaa koskevaan lainsäädäntöön. Mainituilta osin ei aineistokopion luovuttamista Kansallisarkistolle ole ehdotuksessa arvioitu. Valtiovarainministeriön näkemyksen mukaan arkistokopio -käsitteen määrittäminen lakiehdotuksessa voisi tarkentaa asiaa.

Kansallinen arkistotietovarannon tietoturvallinen käyttöympäristö (19 §)

Arkistointilain 19 §:n 3 momentissa ehdotetaan Kansallisarkistolle mahdollisuutta ylläpitää tietoturvallista käyttöympäristöä tai hyödyntää toisen viranomaisen tietoturvallista käyttöympäristöä, jossa voidaan varmistaa kansalliseen arkistotietovarantoon kuuluvien sähköisten henkilötietoja tai salassa pidettäviä tietoja tai asiakirjoja sisältävien tietoaineistojen käsittely ja luovuttaminen tietoturvallisesti.

Valtiovarainministeriö pitää ehdotettua 19 §:n 3 momenttia osittain tarpeettomana, koska tiedonhallintalain 4 luvussa säädetyt tietoturvaluusvaatimukset edellyttävät Kansallisarkistoa toteuttamaan arkistotietovarannon ja sen tietojen käsittelyssä käytettävät tietojärjestelmät tietoturvallisesti. Tiedonhallintalain 4 luvussa säädetyt vaatimuksia sovelletaan myös tilanteissa, joissa Kansallisarkisto hyödyntäisi arkistotietovarannon ylläpidossa toisen viranomaisen tarjoamia palveluja. Valtiovarainministeriö ei pidä myöskään tarkoituksenmukaisena sääntelytapaa, joka ehdottomien vaatimuksen sijasta vain mahdollistaisi tietoaineistojen tietoturvallisesta käsittely-ympäristön eli tietojen käsittelyssä tarvittavan tietojärjestelmän toteuttamisen.

Tiedonhallintalakiesitystä koskevat ehdotukset

Tiedonhallintamalli (5 §)

Tiedonhallintalain 5 §:n 2 momentin 3 kohtaa ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan arkistointilaissa säädettyä. Valtiovarainministeriö pitää ehdotusta perusteltuna, koska myös nykyisin tiedonhallintalain vastaava säännös vastaa voimassa olevassa arkistolaissa (831/1994) säädettyä. Tiedonhallintalain 5 §:ssä säädetyn tiedonhallintamallin käyttötarkoitus on muun muassa tietoaineistojen hallinnan suunnittelu ja toteuttaminen. Tietoaineistojen arkistointi on kiinteä osa viranomaisen tietoaineistojen hallintaa, jonka toteuttamisessa tarvittavat tiedot ovat luonnollinen osa tiedonhallintamallia.

Ehdotuksen mukaan tiedonhallintamallin tulisi sisältää tiedot tietoaineiston arkistoinnista, arkistoinnin toteuttamisessa käytettävästä tietojärjestelmästä tai tilasta taikka tietoaineiston tuhoamisesta. Valtiovarainministeriö katsoo, että 3 kohtaan ehdotettava sääntely on osittain päällekkäinen voimassa olevan tiedonhallintalain 5 §:n 2 momentin 4 kohdan kanssa, jonka mukaan tiedonhallintamallin tulee sisältää tiedot tietojärjestelmästä ja niiden käyttötarkoituksesta. Asiakirjojen ja tietoaineistojen arkistointi on yksi tietojärjestelmän käyttötarkoitus.

Tiedonhallinnan muutosvaikutusten arviointi (5 §)

Valtiovarainministeriö pitää kannatettavana tiedonhallintalain 5 §:n 3 momenttiin ehdotettavaa muutosta siitä, että tiedonhallinnan muutosvaikutusten arvioinnissa muutoksen vaikutuksia arvioidaisiin myös suhteessa tietoaineistojen arkistoinnista säädettyyn. Arkistointi on osa tiedon

elinkaaren hallintaa, jonka poisjättäminen arvioitaessa hallinnollisten uudistusten ja tietojärjestelmien käyttöönoton vaikutuksia ei ole perusteltua.

Julkisen hallinnon tiedonhallintalautakunta (10 §)

Tiedonhallintalain 10 §:ää ehdotetaan muutettavaksi siten, että julkisen hallinnon tiedonhallintalautakunnassa olisi jäseniä, joilla on asiantuntemusta arkistoinnista. Valtiovarainministeriön pitää ehdotusta perusteltuna ja käytännössä vain vahvistaa lain tasolla olemassa olevan tilanteen. Valtioneuvoston toimikaudelle 1.5.2024-30.4.2028 nimittämässä lautakunnassa on jäseniä, joilla on asiantuntemusta tietoaaineistojen arkistoinnista sekä Kansallisarkiston tehtäviin että tietojen hallinnasta vastaavien viranomaisten tehtäviin liittyen.

Asiayhteydessä valtiovarainministeriö nostaa esiin ministeriön käynnistämän säädösvalmistelun, joka valmistuessaan lakkauttaisi tiedonhallintalautakunnan (VM135:00/2025). Valtiovarainministeriö pyrkii valmistelemaan ehdotuksen siten, että lautakunnan toiminta lakkaisi 1.1.2027 mennessä.

Tietoaaineistojen säilytystarpeen määrittäminen (21 §)

Valtiovarainministeriö kannattaa myös tiedonhallintalain 21 §:n 1 momenttiin ehdotettua tarkennusta. Tiedonhallintalain 21 §:n vaatimukset ovat kohdistuneet tietoaaineistoista vastaavaan viranomaiseen, vaikka sitä ei ole erikseen säännöksessä mainittu. Ehdotettu muutos helpottaa laakia soveltavia ymmärtämään paremmin tiedonhallintalaissa omaksuttua systematiikkaa tiedonhallinnasta vastaavista tiedonhallintayksiköistä ja viranomaisista.

Esityksen taloudelliset vaikutukset

Verrattuna voimassa olevaan arkistolakiin arkistointilakiehdotuksessa ollaan säätämässä viranomaisille uusia velvollisuuksia muun muassa tietoaaineistojen arkistollisen arvon määrittelyn (arkistointilakiehdotus 7 ja 8 §), arkistotavia asiakirjoja ja tietoaaineistojen koskevat tiedonhallinnan toimenpiteiden (11 §) sekä asiakirjojen sähköiseen muotoon muuttamisen (12 §) osalta. Lisäksi valtion viranomaisille ehdotetaan uutta velvollisuutta arkistokopion antamisesta (15 §).

Valtiovarainministeriön näkemyksen mukaan sääntelyn täytäntöönpanon vaatimien resurssien olemassa olon varmistamisella on keskeinen merkitystä sääntelyllä tavoitellun vaikuttavuuden kanssa. Tämän takia ehdotuksesta tulisi edelleen tarkentaa sen taloudellisia vaikutuksia valtion virastoille ja laitoksille, hyvinvointialueille ja hyvinvointiyhtymille sekä kunnille ja kuntayhtymille aiheutuvia taloudellisia vaikutuksia ennen sääntelyn hyväksymistä. Ehdotukseen sisältyvää arkistoinnissa käytettävien yksittäisten tietojärjestelmien kehittämis- ja ylläpitokustannusten esittämistä, ei valtiovarainministeriö pidä riittävänä taloudellisten vaikutusten arvioinnin osalta.

Muita huomioita esityksistä

Arkistointilakiehdotuksen 12 luvussa (suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys) on omassa alaluvussaan selostettu kunnallista itsehallintoa. Alaluvussa on todettu, että arkistointilakia sovellettaisiin laajasti kuntiin, kuntayhtymiin, hyvinvointialueisiin ja hyvinvointiyhtymiin. Muilta osin alaluvussa on selostettu ainoastaan kuntien itsehallinnon sisältöä. Kuvauksesta puuttuu kokonaisuudessaan selostus hyvinvointialueiden itsehallinnosta ja esitysluonnoksen vaikutuksesta

hyvinvointialueiden itsehallintoon. Valtiovarainministeriö on kiinnittänyt vastaavaan puutteeseen huomion jo lausunnossa ehdotuksesta (12.3.2025, VN/4684/2025-VM-6).

Taloudellisten vaikutusten arvioinnista esitettyyn viitaten, valtiovarainministeriö pitää ehdotuksen perustuslainmukaisuuden arvioinnin puutteena myös sitä, ettei ehdotuksessa ole arvioitu sen vaikutusta kuntien rahoitusperiaatteen toteutumisen ja hyvinvointialueiden rahoituksen riittävyyden osalta. Ehdotuksessa ei ole esitetty muuttuvan sääntelyn aiheuttamia vaikutuksia kuntatalouteen tai hyvinvointialuetalouteen tai yksittäisiin kuntiin tai hyvinvointialueisiin.

Tommi Oikarinen
Tietohallintoneuvos